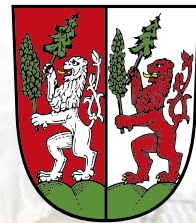

Bělohradské listy

Vydáno 21. 10. 2022 • Ročník XXII • Cena 16 Kč

5 / 2022

Objektivem Bělohradských listů

Otevření nového úřadu

Foto: Václav Lejdar, Petr Laušman

Vzpomínka na Svatopluka Hrnčíře

Tento měsíc vyšla brožurka s názvem Vzpomínky. Jsou to vzpomínky spisovatele a bělohradského rodáka Svatopluka Hrnčíře. Napsal je pro svoji rodinu a podle jeho dcery, paní Eliášové, která text přinesla, je asi ani neplánoval vydat. Text je však natolik zajímavý, že by byla věčná škoda nepustit ho mezi čtenáře. Více než sedmdesát příběhů poutavě nejen mapuje mládí, spisovatelské začátky a důvody celoživotní literární tvorby autora, ale i provází čtenáře jeho bělohradským rodištěm, nahlíží do blízkého okolí a přibližuje minulý život v našem městečku.

V brožurce jsou zachyceny mnohé dějinné události před druhou světovou válkou, během ní a doba do padesátých let minulého století. Je tu spousta jmen, míst a zážitků, které se pojí s historkami, které autor prožil.

Měl jsem tu čest se s ním přátelit. Začalo to jako spolupráce při vydávání Bělohradských listů, kam přispíval. Pokračovalo to skautováním v místním středisku, kam bratr Sváťa občas zašel, až k docela sousedskému povídání u něj v hornoveské chalupě. Tam býval celé léto, a přesto, že velkou část života prožil v Praze, byl pro něho Bělohrad místo, kam se stále vracel.

Uvedu dvě vzpomínky. Svatopluk Hrnčíř psal knížky pro mladé čtenáře. Byl to prokazatelně nejlepší následovník Jaroslava Foglara a ve svých knihách na něho přímo navazoval. Jednou, bylo to po našem skautském táboře v Borovnici, za námi přišel, zda nemáme zapsány nebo zda bychom nezavzpomínali na zajímavé historky, které se nám na táborech staly. S Láďou Mečirem jsme tenkrát dělali vedoucí chlapeckému oddílu skautů. Tedy chlapců od desíti do patnácti let. To bylo tak akorát na příběhy, o kterých psal. Vytáhli jsme fotky, kroniky a začali šmátrat v paměti. Bylo z toho několik sezení, naslouchání a vzájemného obohacování.

Po nějakém čase skutečně vyšla dobrodružná knížka Talisman spiklenců, ve které jsme se našli. Historky byly sice dokresleny po spisovatelstvu, ale mnohá jména, místa a příběhy byly naše.

Druhou vzpomínku rád vyprávím lidem, kteří to v našem okolí alespoň trochu znají. První pardoubská pivní peruť na svých sedánkách rozhodla, že by bylo dobré označit pramen místní říčky Javoroky důstojným symbolem. Nutno připomenout, že se První pardoubská pivní peruť scházela v dnes již neexistujícím motorestu Pardoubek. To by dnes v hotelu Tree of Life, který stojí na místě motorestu, asi možné nebylo.

Hledání pramene Javoroky pojali velmi svérázně. Vzali knížku Svatopluka Hrnčíře Kapsa ohnivého mloka a podle mapky v ní otištěné zjistili, kde se pramen nachází. Nechali vyrobit pramenný kámen s názvem toku a naplánovali vhodný termín jeho osazení. Samozřejmě na odhalení kamene pozvali i autora knížky. V den D byl vypraven autobus a spolu s kolonou automobilů jsme vyrazili k Borovnici. Svatopluk Hrnčíř jel v autě se mnou.

„Tady odboč,“ prohlásil v lese mezi Peckou a Borovnicí, „tady to je.“ Ne, autobus jel dál, a tak jsme ho následovali. Když se před námi otevřela Borovnice, celá kolona zaparkovala. Svatopluk marně volal, že jsou špatně, štrůdl lidí vyrazil po hřebeni na východ. Asi po kilometru chůze po ní cestou jsme dorazili na kraj lesa. V mokřině se skrýval pramenný kámen, zatím přikrytý plachtou. Hlavní aktér požádal pana spisovatele o slovo. „Přátelé, asi jsme špatně,“ řekl autor. „Ta mapka, která je v knížce, je vymyšlená. Tu namalovaly moje dcery po přečtení textu knížky jenom „jako“. Pramen je v Jelínce na peckovské straně borovnického kopce. Děvčata u pramene asi ani nikdy nebyla.“

Bác, a co teď?

No nedá se nic dělat, kámen je tu, lidi taky, ona ta voda stejně skončí v Javorce. Budeme odhalovat.

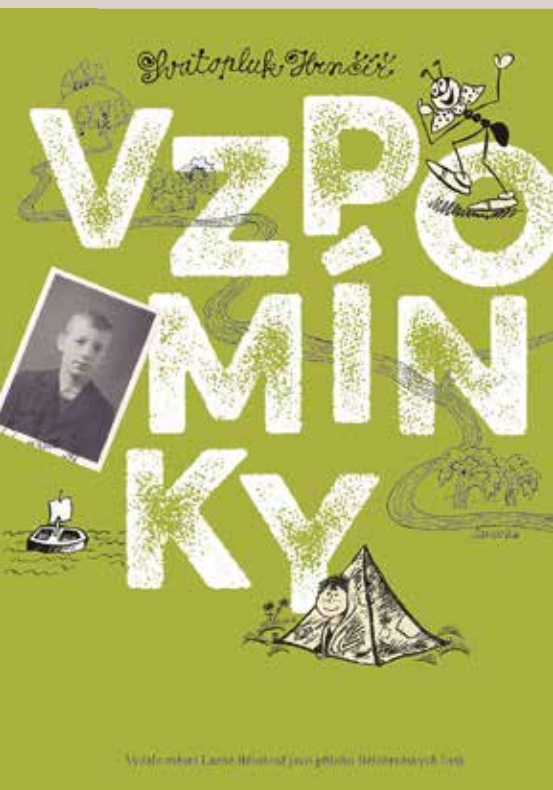
Možná že se někdo bude divit, až jednou, v horkém, suchém létě, nalezne pramenný kámen, a voda Javoroky nikde.

To jsou moje dvě vzpomínky na Svatopluka Hrnčíře, mohu-li to tak říci, mého přítele, bratra skauta a skvělého vypravěče příběhů.

Přečtěte si jeho Vzpomínky, stojí to za to.

Vzpomínky můžete zakoupit v bělohradských trafikách a v Památníku K. V. Raise.

Ladislav Stuchlík

Hodnocení volebního období

Když se dělá kultura v Bělohradě

Jaromír Tauchman – bonsajový král

Ladislav Jezbera – sochař, výtvarník

Volejbalové výročí

Další číslo vyjde: 16. 12. 2022

Fotografie na obálce:

01 Rozkvetlé náměstí

Václav Lejdar

24 Začátek školního roku

Alena Fléglová

BĚLOHRADSKÉ LISTY — Časopis Bělohradu a okolí

Periodický tisk územního samosprávného celku Lázně Bělohrad

Vydává: Město Lázně Bělohrad. Vychází jako dvouměsíčník.

Redakční rada: Ladislav Stuchlík (šéfredaktor), Eduard Čeliš, Alena Fléglová, Hana Friedrichová, Hana Marie Körnerová, Václav Lejdar, Josef Špür, Ing. Pavel Šubr, Jaroslav Voves.

MK ČR pod č. E 10901, ISSN 2533-8005

Povoleno: Město Lázně Bělohrad, Městské kulturní středisko, Barákova 3, 507 81 Lázně Bělohrad

Adresa: 739 629 482 / 493 792 484

Telefon, fax: mks@lazne-belohrad.cz

E-mail:

Sazba, tisk: Tiskárna ARPA, Kotkova 792, 544 01 Dvůr Králové nad Labem

Korektury: Martin Žantovský

Zeptali jsme se za vás

Jak vypadá situace s žádostí města na Královéhradecký kraj o bezúplatný převod areálu Kotykova mlýna?

Vážený pane starosto,
ve věci bezúplatného převodu areálu Kotykova mlýna z vlastnictví Královéhradeckého kraje na město Lázně Bělohrad sdělují, že ačkoliv byl ze strany majetkové gesce tento materiál připraven a u návrhu již byly vypořádány veškeré připomínky, nedošlo bohužel k jeho předložení do Rady Královéhradeckého kraje z důvodu negativního vyjádření gesce školství.

Odbor školství se vyjádřil, že „v areálu Kotykova mlýna jsou umístěny dílny pro odborný výcvik oboru opravář zemědělských strojů, které je nutné mít k dispozici až do dokončení projektu – Revitalizace školního statku, dílny včetně garáží a zázemí pro žáky a zaměstnance Zemědělské akademie a Gymnázia Hořice – střední školy a vyšší odborné školy, příspěvkové organizace. Úspěšná realizace je aktuálně závislá na získání dotace z I-ROP II a na zajištění finančních prostředků z rozpočtu kraje k pokrytí kofinancování a neuznatelných nákladů. V Lázních Bělohradě bude nadále využívána budova školy č. p. 478, kterou v nejbližší době přebere do správy Střední škola gastronomie a služeb, Nová Paka, Masarykovo náměstí 2. Kraj bude nadále financovat provoz budovy školy a nepochybně bude vkládat finanční prostředky do modernizace prostor objektu.“

Zároveň bych Vám chtěl tímto velmi poděkovat, za Vaši pomoc na přípravě podkladových materiálů, připomínkování darovací smlouvy a celkově aktivní přístup v této záležitosti.

S úctou

Mgr. Václav Řehoř
člen rady Královéhradeckého kraje
pro oblast dopravy a majetku

Jak dopadly volby do zastupitelstva v Lázních Bělohradě

ZVOLENÉ ZASTUPITELSTVO:

Pořadí Jméno a příjmení Věk Pořadí na HL Počet hlasů

Volební strana č. 1 – Srdcem pro Bělohrad

1.	Pavčina Štěpánková	31	1.	261
2.	Vlastimil Matouš	64	4.	225

Volební strana č. 3 – STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ

1.	Michal Paďour	56	5.	526
2.	Antonín Schánilec	48	1.	497
3.	Pavel Šubr	63	3.	497
4.	Petr Farský	36	2.	357

Volební strana č. 4 – Sdružení nezávislých kandidátů BĚLOHRADSKO

1.	Jiří Bičístě	51	1.	850
2.	Alena Kuželová	41	2.	748
3.	Vojtěch Lámr	37	4.	659
4.	Ondřej Trávník	41	3.	624
5.	Jiří Wagenknecht	56	5.	585
6.	Pavel Janák	44	6.	560
7.	Milan Kluz	54	7.	533

Volební strana č. 5 – VÝCHODOČEŠI

1.	Jitka Košťálová	52	1.	347
2.	Oldřich Velich	52	2.	291

Celkem platných hlasů: 20607

Počet volených členů zastupitelstva: 15

Volební strana	Počet hlasů	Poměr hlasů k základu v %
č. 1 – SRDCEM PRO BĚLOHRAD	2590	12,56
č. 2 – KDU-ČSL	1245	6,04
č. 3 – STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	5104	24,76
č. 4 – SNK BĚLOHRADSKO	8737	42,39
č. 5 – VÝCHODOČEŠI	2931	14,22

Starosta odpovídá

Neplánuje město napojit cyklostezku Lázně Bělohrad – Bělá – Pecka? Úsek pro cyklisty mezi L. Bělohradem a Bělou je velmi nebezpečný.

Na tuto otázku jsem už v Bělohradských listech odpovídal. Plánovali jsme vybudování cyklostezky z Lázní Bělohradu (Horní Nové Vsi) do Dolního Javoří. Úsek silnice II. třídy je v těchto místech poměrně nebezpečný a cyklostezka se zde přímo nabízí. Máme zpracovanou studii, ale bohužel jsme narazili s výkupem pozemků, když majitelé jednoho pozemku striktně odmítli jeho prodej nebo jiný způsob využití pro cyklostezku. Snažili jsme se najít řešení blíže říčce Javorce, ale s tímto řešením nesouhlasili pracovníci odboru životního prostředí Královéhradeckého kraje, neboť cyklostezka by zasahovala do přírodní památky Údolí Javorky. Je to škoda, protože by kromě propojení s cyklostezkou Bělá – Pecka vznikl pro cyklisty příjemný okruh L. Bělohrad – H. N. Ves – Dolní Javoří – Kamenná hůra – Brtev – L. Bělohrad.

Jak to vypadá s učilištěm v Bělohradě? Zemědělská akademie Hořice tady prý skončila. Jaké bude využití budov školy, sportovní haly a Kotykova mlýna?

V roce 2018 došlo na základě rozhodnutí Zastupitelstva Královéhradeckého kraje ke splnutí Středního odborného učiliště Lázně Bělohrad a Gymnázia a dalších škol Hořice a vznikla nová škola Zemědělská akademie a Gymnázium Hořice s tím, že bude zachována a zkvalitněna výuka v Lázních Bělohradě, dojde k nárůstu počtu žáků atd. Bohužel tento projekt (vedením města Lázně Bělohrad tvrdě kritizovaný) neměl dlouhého trvání a letos k 30. červnu škola Zemědělská akademie a Gymnázium Hořice opustila budovu SOU Lázně Bělohrad, Zámecká 478, Lázně Bělohrad.

Prioritou vedení města vždy bylo zachování středoškolské výuky ve městě i přesto, že někteří zastupitelé navrhovali požádat Královéhradecký kraj o převod budovy školy a sportovní haly na město. Po jednáních se zástupci Královéhradeckého kraje se našlo pro budovy školy a sportovní haly a také pro naše město vhodné řešení. K 1. září 2022 se do budovy školy přestěhovala s některými svými obory (kuchař–číšník a cuk-

rář, do budoucna zřejmě i truhlář) Střední škola gastronomie a služeb Nová Paka. Tato škola bude využívat budovu školy i sportovní halu, kde umožní sportovní vyžití také občanům a sportovním klubům z Bělohradu i výuku tělesné výchovy pro bělohradskou základní školu. Škola navíc připravuje otevření prodejny s cukrářskými, pekařskými a kuchařskými výrobky. Bližší informace byly uvedeny v minulém čísle Bělohradských listů v dopise ředitele Střední školy gastronomie a služeb Mgr. Petra Jaroše.

O areál Kotykova mlýna, kde zatím pokračuje praktická výuka oboru opravář zemědělských strojů Zemědělské akademie a Gymnázia Hořice, projevil zájem Zastupitelstvo města Lázně Bělohrad. Už v roce 2018 jsme požádali na základě nabídky náměstkyně hejtmána Mgr. Berdychové a radního Mgr. Řehoře Královéhradecký kraj, který je majitelem areálu, o jeho bezúplatný převod na město. Během 4 let proběhla řada jednání o podmínkách převodu (s využitím především pro technické služby města a sběrný dvůr). Letos v únoru byla oběma stranami (Královéhradecký kraj a město Lázně Bělohrad) projednána smlouva o smlouvě budoucí darovací a Zastupitelstvo města Lázně Bělohrad znění smlouvy schválilo. Královéhradecký kraj poté zveřejnil záměr bezúplatného převodu areálu Kotykova mlýna na město Lázně Bělohrad. Zastupitelstvo Královéhradeckého kraje ale nakonec převod ani neprojednalo, neboť s ním nesouhlasil odbor školství kraje. Více informací je v dopise radního Královéhradeckého kraje pro oblast majetku Mgr. Václava Řehoře, který najdete v tomto čísle Bělohradských listů.

Pavel Šubr – starosta města, foto: Ladislav Stuchlík

ZM informuje

Poslední zasedání zastupitelstva města ve volebním období 2018–2022 se uskutečnilo **21. září v aule Základní školy K. V. Raise**. Po zprávách kontrolního a finančního výboru a zprávě z jednání rady města zastupitelé schválili prodej pozemku p. č. 26 v Uhlířích a stavebního pozemku p. č. 102/3 v Lázních Bělohradě a neschválili zveřejnění záměru prodeje nebo pronájmu částí pozemků p. č. 131 a 433/1 v Prostední Nové Vsi. Poté zastupitelé schválili Dodatek č. 1 ke smlouvě o spolupráci mezi Bělohradskou sýpkou, o. p. s., a městem Lázně Bělohrad, vzali na vědomí rozpočtová opatření č. 8, 9 a 10/2022 a schválili po dlouhé diskusi a opakovaném hlasování rozpočtové opatření č. 11/2022. Schváleny byly rovněž dotace z rozpočtu města Tělocvičné jednotě Sokol Lázně Bělohrad ve výši 200.000 Kč a SK Lázně Bělohrad rovněž ve výši 200.000 Kč a změna č. 2 územního plánu Lázně Bělohrad. Schválen byl také Plán rozvoje sportu, podání žádosti o dotaci na výstavbu zázemí pro volejbal a dostavbu sportovního areálu u Bažantnice a mimořádná odměna starostovi a místostarostovi. Na závěr starosta poděkoval zastupitelům za jejich práci pro město a popřál jim úspěch ve volbách. Za dlouholetou činnost v zastupitelstvu a radě města pak poděkoval Jiřímu Ulverovi a za práci v radě a zastupitelstvu v posledním volebním období Kristýně Finkové a Martinu Bičíšřovi, kteří se již rozhodli nekandidovat.

Pavel Šubr

HODNOCENÍ VOLEBNÍHO OBDOBÍ 2018 až 2022

Volební období 2018 až 2022 bylo výrazně poznamenáno naprosto nečekanými událostmi – pandemií koronaviru a válkou na Ukrajině. Pandemie koronaviru významně poznamenala a omezila veškerý život nejen v našem městě a byla prvním krokem k současné vysoké inflaci. Válka na Ukrajině zase přinesla příliv utečenců z Ukrajiny, jejichž pobyt ve městě muselo vedení města řešit.

Za čtyřleté období proběhla ve městě řada investičních akcí. Jednoznačně největší a nejvýznamnější byla dlouhodobě připravovaná rekonstrukce části náměstí a výstavba nového městského úřadu. Bylo o ní napsáno hodně, takže jen stručně zhodnotím, že přes velké diskuse se realizace zvládla ještě za příznivých ekonomických podmínek v letech 2021 a 2022, a věřím, že radnice bude dlouho sloužit občanům města a část zrekonstruovaného náměstí je i jakýmsi návodem pro řešení jižní části náměstí.

Další významnější investiční akce vezmu po jednotlivých letech:

2018: Asfaltový koberec na komunikacích v Dolní Nové Vsi (směrem na Hrádek) a v Horní Nové Vsi (u hřiště, ke hřbitovu, proti benzince, na Popluží a za posledním mostem přes Javorku), revitalizace a výsadba zeleně podél řeky Javorky, nové chodníky v Dolní Nové Vsi od hasičské zbrojnice k bývalé Miletě, u základní školy a k Bažantnici, parkovací stání v ulici Třetí strana, výměna oken a dveří v části domu s pečovatelskou službou a v části kulturního domu ve Hřidelci, dvě sdrúžené kanalizační přípojky v Horní Nové Vsi, demolice domů č. p. 27 a 28 na náměstí K. V. Raise, oprava sochy Nejsvětější Trojice a její přemístění do parku v Prostřední Nové Vsi, pomník obětem 1. světové války v Prostřední Nové Vsi, nákup dopravního automobilu a bezúplatný převod cisterny Tatra pro jednotku sboru dobrovolných hasičů.

2019: Revitalizace a odbahnění rybníka Pardoubek, rekonstrukce školičky u ZŠ na družinu a zázemí oddílu národní házené, nákup vozidla Zebra s příslušenstvím (sypač a sněhová radlice), vybudování nových autobusových čekáren v Lánech a ve Hřidelci, výměna veřejného osvětlení v ulicích Zámecké, Zborovské, Václavské, Nádražní, Kotykové aleji a U Lva, dokončení rekonstrukce hasičské zbrojnice v Dolní Nové Vsi, výměna dlažeb na chodbách a sociálních zařízeních v nové budově základní školy, rekonstrukce komunikace do Dolního Javoří, vybudování altánu na vycházkové trase kolem Pardoubku, výměna oken a vstupních dveří v ubytovně Jiskra v Horní Nové Vsi, zahájení rekonstrukce bývalé školy v Brtvi a kulturního domu v Lánech, celková oprava elektroinstalace v areálu U Lva, oprava komunikace v ulici Na Zátíší (po výměně plynovodu ze strany firmy Innogy) a oprava střechy na domě s pečovatelskou službou.

2020: Výstavba 3. části bezbariérového chodníku v Horní Nové Vsi, rekonstrukce komunikace U Lva, výstavba 2 bytů v bývalé škole v Brtvi, nákup nákladního automobilu Man pro TS a čtyřkolky pro jednotku SDH, parkovací stání u domu s pečovatelskou službou a u hasičské zbrojnice v Lázních Bělohradě, výměna oken na veřejných WC, výměna dřevěné plastiky velryby na Pardoubku, sanace krovu kulturního domu ve Hřidelci, nové podbití tenisové haly, zabezpečovací systémy ve většině objektů města, nové posezení na Hrádku, nový kříž na hřbitově v Horní Nové Vsi, zahájení rekonstrukce slaboproudých rozvodů v základní škole.

2021: Rekonstrukce střechy na budově mateřské školy v Horní Nové Vsi, vybudování nového dětského hřiště na Jiráskově nábřeží, dvou fitparků na Jiráskově nábřeží a u fotbalového hřiště v Horní Nové Vsi, kompletní oprava plynového kotle v základní škole, pořízení dvou nových soch (želva a krokodýl) na Pardoubku, rozšíření stání pro kontejnery na komunální odpad v Dolním Javoří, rozšíření brány u sběrného dvora, vybudování nového přechodu pro chodce u továrny v Horní Nové Vsi.

2022: Rekonstrukce ulice Karla Moora, rekonstrukce sociálního zázemí v jedné třídě mateřské školy, vybudování střediska osobní hygieny v domě s pečovatelskou službou, nákup nové plošiny pro technické služby, pořízení elektronické úřední desky a konferenčního systému Ministr, dokončení rekonstrukce slaboproudých rozvodů (akce byla rozložena do 3 let) a rekonstrukce kamerového a docházkového systému v základní škole, pokračování rekonstrukce bývalé školy v Brtvi, připravené budování sjezdů v ulici Na Zátíší, zahájená výměna svítidel veřejného osvětlení za LED svítidla v centru města, získání dotace na nový automobil pro pečovatelskou službu.

Během 4 let proběhla také rekonstrukce několika bytů v Kotykové aleji a v domě s pečovatelskou službou a příprava dalších projektů, které jsou v různé fázi zpracovanosti. Z nich bych chtěl jmenovat dokončený projekt rekonstrukce budovy spořitelny na 13 bytových jednotek, projekt revitalizace zámeckého parku

a rekonstrukce Památníku K. V. Raise, kde ve spolupráci s polským městem Szczawno-Zdrój připravujeme žádost o dotaci z programu Interreg, před dokončením jsou projekty revitalizace vnitrobloku sídliště a zasíťování stavebních parcel v Tyršově ulici, je zpracována definitivní verze studie rekonstrukce kuchyně v ZŠ a variantní studie rekonstrukce KD Jiskra v Horní Nové Vsi, probíhá projektování rekonstrukce hráze rybníka Pardoubek, výstavby chodníku k firmě Freudenberg, rekonstrukce mostu na komunikaci Dolní Nová Ves – Byšička a výstavby mostku přes Javorku v Horní Nové Vsi atd.

Ve městě probíhala také významná činnost soukromých investorů – rekonstrukce dětské léčebny a výstavba rehabilitační kliniky ze strany lázní, rekonstrukce zámku, výstavba nových provozů firem DEPRAG CZ, ZEPO a V-GARDEN, rekonstrukce úpravní vody VOS, rekonstrukce „lesní správy“ a výstavba bytů firmou Devocia atd.

Přes složité podmínky se podařilo uspořádat řadu kulturních akcí, fungovala knihovna, došlo k rozšíření činnosti pečovatelské služby, výrazně se zlepšila květinová výzdoba města, byla zachována středoškolská výuka ve městě, schváleno nové logo města, schválena změna č. 2 územního plánu atd. Na druhou stranu jsou i negativa – uzavření poboček České spořitelny a Komerční banky, uzavření některých restaurací, chybějící stomatolog, stav některých nemovitostí v centru města, vysoká intenzita tranzitní dopravy.

Závěrem mně dovoluji poděkovat za práci členům zastupitelstva města, zaměstnancům městského úřadu a organizačních složek a příspěvkových organizací města a také vám občanům, kteří jste často přicházeli s inspirativními náměty.

*Ing. Pavel Šubr – starosta města,
foto: Roman Kunčík, Ladislav Stuchlík*

NÁZORY NA NOVÝ MĚSTSKÝ ÚŘAD A ZREKONSTRUOVANOU ČÁST NÁMĚSTÍ

Své hodnocení nového městského úřadu a zrekonstruované severní části náměstí nám zaslali dva architekti. Tomáš Veselý, který organizoval architektonickou soutěž na tuto a mnohé další stavby, a František Pastor, jenž až žije více než 50 let v Kanadě, má k Bělohradu mimořádný vztah díky své manželce Marcele, která je dcerou akademického malíře Karla Dlaboly.

Na konci prázdnin jsem se zúčastnil slavnostního otevření budovy nové radnice a části náměstí v Lázních Bělohradě.

Uzavřel se tím pro mne jeden z příběhů, u kterých jsem mohl od začátku být. V živé paměti mám první návštěvu místa s panem starostou Pavlem Šubrem, který mne provedl po domě, který v čele náměstí stál. Já jsem potom pomáhal připravit soutěžní podmínky a nejen starostu, ale i další zastupitele jsem přesvědčil o tom, že nejlepší a nejtransparentnější způsob, jak najít do čela náměstí novou radnici, bude otevřená architektonická soutěž. Společně jsme vybrali porotu a kromě pozemku pro radnici jsme do řešeného území zahrnuli i část náměstí. Když se nám sešly návrhy, tak bylo skutečně z čeho vybírat. Návrhy prokázaly, že snažit se o rekonstrukci domu není správná cesta. Ale vybrat ten nejlepší nový? Práce na několik dnů... Ale podařilo se!

A i když nakonec kvůli rozpočtu nebyl realizován vítězný návrh, tak všechny oceněné přinesly velkou kvalitu a ukázaly, že je možné mít v čele náměstí důstojný, reprezentativní dům, který bude všem občanům města dlouho dobře sloužit. Architekti trvali na kvalitních materiálech a díky širšímu zadání se podařilo propojit radnici s náměstím i vytvořit klidnou část u Javorky. Moje role sice skončila s výběrem, ale celý příběh se uzavřel slavnostním otevřením. Lázně Bělohrad budu rád dávat jako příklad, že takhle se to má dělat!

Díky!

*Ing. arch. Tomáš Veselý
zástupce ředitele Magistrátu pro sekci rozhodování o území
Magistrát hlavního města Prahy,
foto: Ladislav Stuchlík*

Milý Pavle,

díky za prohlídku nové radnice s Tvým osobním doprovodem 5. října 2022.

Městu se pod tvým vedením podařilo uskutečnit stěžejní projekt, o kterém jsme spolu hovořili po řadu let. Jsem přesvědčen, že novostavba radnice navržená podle současných potřeb městské správy byla správným řešením a výsledek to potvrzuje.

Uskutečnit tento jedinečný investiční záměr bylo možné jenom díky soustředěnému úsilí a zručnosti celého městského představenstva. Města si nestaví nové radnice často a budovy radnic se stávají symbolem města a přetrvávají staletí.

Velmi dobře dopadlo celkové řešení náměstí K. V. Raise, v jehož čele nová radnice stojí.

Město Lázně Bělohrad má konečně reprezentační střed města, kterému nová radnice vévodí. Nutno podotknout, že město nemohlo zvolit pro městský úřad lepší umístění!

Jsem rád, že se podařilo zachovat starou lípu na východní straně a vytvořit u Javorky prostor pro veřejné programy a události.

Uspořádání vnitřních služebních i veřejných prostorů je účelné a vhodné prosklení přízemního patra propojuje interiér radnice s náměstím. Horní patra potom poskytují hezké pohledy na náměstí a okolní přírodu z nových perspektiv a nadhledu.

Provedení vnitřních povrchů, hlavně podlahového terasza ve veřejných prostorách, má skvělou estetickou kvalitu, vzor dláždění pokračuje citlivě z náměstí do budovy. Vůlba modřínového dřeva pro vnitřní dveře a okna vítaně změkčuje chladné povrchy konstrukčního betonu.

Jsem přesvědčen z vlastní práce pro městské útvary v Ontariu, že si jak zaměstnanci, tak občané na novou, moderní radnici a její nové zařízení brzy zvyknou a časem adoptují stavbu jako svou vlastní.

Chtěl bych dodat, že čtvercová koncepce jižní fasády mohla být změkčena nějakým vhodným architektonickým prvkem. Vzhledem k tomu, že fasáda poskytuje dostatečný prostor mezi horními okny a střešní římsou, domnívám se, že vkusné provedení nápisu LÁZNĚ BĚLOHRAD v ladícím provedení z reflektivního materiálu (nerez kov) by fasádě, městu i lázním prospělo. Městu jaksí chybí poutač/symbol sdělující návštěvníkům, že jsou opravdu v „lázeňském“ městě.

Jak víš, propagoval jsem vždy aktivní fontánu, symbol „vrídla“ s načasovanými výstřiky vody do rozumné výše, podívaná pro lázeňské pacienty, návštěvníky a zábava pro děti. Nový projekt pro lázně?

Gratuluji Tobě, městu i lázním k úspěšnému dokončení tohoto projektu!

František Pastor, Dipl. Ing. Arch, PEng (Ontario, Kanada)

KDYŽ SE DĚLÁ KULTURA V BĚLOHRADĚ

PŘINÁŠÍME RADOST, ALE MÁ TO SVÁ ÚSKALÍ

Bělohradské kulturní léto 2022 je za námi. Město navštívilo nespočet umělců a návštěvníci a příznivci činnosti Městského kulturního střediska mohli navštívit rozličné akce, tedy si troufáme tvrdit, že každý si mohl přijít na své.

V letošním roce se díky uvolnění veškerých restrikcí, které nás sužovaly v letech předchozích, mohly konat i akce jako Strašidelná Bažantnice a Mezinárodní folklorní festival, které veřejnost vítala s velkým nadšením. Snažili jsme se pro vás připravit akce skutečně rozličného charakteru, abychom do kultury přinesli pestrost. Ne nadarmo se říká kolik lidí, tolik chutí. Pro milovníky rockové hudby vystoupily kapely Kruciptisk, DanGar Six, Odyssea, Argema, Rimortis nebo například Alžběta. Pro příznivce pop music se uskutečnil koncert známého písničkáře Pokáče. Zabrousili jsme i do vod revivalů, kdy k nám po loňském úspěchu Prague Queen revival zavítala kapela Brouci Band Beatles revival a Crazy Dogs. Neopomněli jsme však ani žánry jako country, které si milovníci této hudby mohli užít v rámci Country festivalu Pod Hůrou, který letos přivítal zvučná jména jako kapelu Poutníci, Roberta Křestána a Druhou trávu či Petra Spáleného s Miluškou Voborníkovou a kapelou Apollo. Tím však náš výčet zdaleka nekončí. I nadále pokračuje tradice promenádních koncertů v krásném lesoparku Bažantnice. Nezapomínáme však i na další umění, která jsou neméně významná než ta múzická. Sezónu jsme zahájili a zároveň svým způsobem i uzavřeli divadelním představením. Pro zpestření jsme připravili letní kina, která se těší čím dál větší oblibě, a dokonce jsme v letošním roce připravili ve spolupráci s Městskou knihovnou Knihobraní a trochu hraní. Tato akce přiblížila knihu blíže ke čtenáři, mohli jsme se setkat s autory, poslechnout si hudbu a podívat se na divadélka, která lze zařadit již do lehce alternativního žánru. Jak vidíte, v Bělohradě přes léto kultura skutečně žije a nás těší, že se s vámi v rámci akcí můžeme potkávat a užít si nezapomenutelné zážitky.

Bohužel ne vše je vždy tak růžové, jak se zdá. Narážíme i na nepříjemné zážitky a zkušenosti, které bych tu ráda zmínila.

Velice nás mrzí, že čím dál častěji dochází

k ničení pódii, stanů a majetku, který nutně potřebujeme k tomu, abychom akce mohli pořádat. Jen přes tuto sezónu došlo několikrát k poničení stanů, rozbití stolů a dalšího inventáře a velice často se setkáváme s odpadky a střepy v místech, kde vystupují nejen účinkující ale i děti.

Dalším nešvarem, se kterým se potýkáme čím dál více, je problematika uzavření prostoru v rámci akce Bažantnice ještě žije. Jedná se o akci tradiční, kdy po dobu jednoho víkendu v krásném prostředí lesoparku Bažantnice pořádáme kulturní akce. Je samozřejmě pochopitelné, že v době konání akce nelze areálem v tomto prostoru procházet, pokud nejste návštěvníkem a řádně si nezakoupíte vstupenku. Avšak areál lze obejít a této nepříjemnosti se vyhnout. I přesto se agrese některých jedinců rok od roku zvyšuje a dochází k ústnímu napadání pokladních, útekům a snaze dostat se na akci bez vstupného. Stejně tak náročné je vysvětlit některým návštěvníkům, že vjezd motorových vozidel do tohoto prostoru je krom účinkujících a pořadatelů zakázán. Toto nás velice mrzí, protože nám pořadatelům to znepríjemňuje a znesnadňuje pro vás kulturní programy chystat.

Posledním kamenem úrazu, který bych zde ráda zmínila, je časté nepochopení stanovení výše vstupného. Toto je především reakce na vyjádření v předchozím čísle Bělohradských listů týkající se koncertu Pokáče. Výše vstupného je stanovována tak, aby kulturní akce byly pro občany dostupné a částka byla přijatelná. Samozřejmě i přesto musíme zohledňovat více faktorů, a to finanční náročnost samotného programu a dále cílovou skupinu, pro kterou je akce určena. Stejně tak jako jiná kulturní střediska či zařízení v rámci pořádání kulturních programů nestanovujeme snížené vstupné pro děti (to je výsadou muzeí, hradů, zámků, zoologických zahrad a jiných atrakcí a pouze vybraných akcí). Děti jsou dle vhodnosti programu do předem stanovené výše věku pouštěny zdarma. Je-li však pořádán program, který je určen primárně pro rodiny s dětmi (tedy děti jsou cílovou skupinou), nelze stanovovat snížené vstupné právě pro ně. I přesto si myslíme, že akce jsou cenově přijatelné, a snažíme se pořádat i akce, kde vstupné není žádné či je pouze dobrovolné. V letošní letní sezóně proběhly

hned čtyři, nepočítaje promenádní koncerty, které jsou pro návštěvníky zdarma.

Ale abychom se vrátili k tomu veselejšímu. Již pilně připravujeme program pro rok příští. Děkujeme tímto všem, kteří sledují facebookové stránky Městského kulturního střediska a komentují naše příspěvky, čímž nám pomáhají nejen zkvalitňovat program, ale dávají nám i podněty k tomu, co se jim líbí či nikoli, což je pro nás velmi cenné při oslovování interpretů.

Jsmo rádi, že podporujete činnost Městského kulturního střediska a aktivně se účastníte příprav některých akcí, jako je například Strašidelná Bažantnice, které jsou závislé právě na vás a vaší pomoci. Budeme rádi, když se najdou „strašidla“ nová, která doplní naše řídoucí řady, abychom mohli akci Strašidelná Bažantnice pořádat i nadále.

Velice rádi bychom poděkovali bělohradským hasičům, hasičům z Dolní Nové Vsi a Rudovi a Patrikovi, kteří se na akcích starají o občerstvení; našim milým pokladním, které vás u vstupu vítají; a především Technickým službám, bez kterých bychom si přípravu akcí nedovedli představit. Je za vámi obrovský kus práce a my si vážíme toho, že jste v tom s námi a tvoříme skvělý tým.

Těšíme se na viděnou na nadcházejících kulturních akcích a ještě jednou děkujeme všem, co pomáhají či svou návštěvou podporují kulturu, protože kultura je důležitou součástí lidských životů. Sice se jí nenajít, ale vaše duše nebude hlodět.

Vaše Městské kulturní středisko

Petra Hanušová,

foto: Roman Kuncík, Václav Lejdar

Květinová výzdoba bělohradského náměstí se letos povedla

foto: Václav Lejdar, Ladislav Stuchlík

DENDROMILENCI v Okrouhlíku

Panský, smíšený, však převážně smrkový les Okrouhlík své pojmenování získal již ve středověku podle dávno zaniklé vsi Okrouhlé s tvrzí a poplužním dvorem. V současnosti již po vsi a tvrzi není ani památky, dochovalo se jen nepatrné torzo z původní zástavby dvora, doplněné novými hospodářskými stavbami pro chov hovězího dobytka. Les od roku 1946 patří Svatojanskému Újezdu.

Do nedávné kůrovcové kalamity to byl les lákající k procházkám po mechem zarostlých cestách či jen lenošení v něm, byl rájem pro houbaře, sběrače borůvek, poskytoval i lovecké vyžití myslivcům zavřené každoročně na Štěpána naháňkou s odlovem kolem třiceti kusů černé zvěře.

Les protíná turistická cesta nesoucí název miletínského rodáka Karla Jaromíra Erbena, která dříve i v těchto místech byla značena červenou turistickou značkou. Procházíme-li po ní ve směru od choťečského letiště k Hřidelci anebo naopak, tak v jednom místě při cestě se za větrného počasí ozývá zvláštní šelest, vrzání, skřípění evokující nárek či úpěnlivé sténání v podobě dlouhého „ááá“ i „éé“, zesilující a mizející spolu se silou větru. Barvu zvuku, který procházející slyší, a jeho výšku pak ovlivňuje sucho, deštivo či mrazivé počasí natolik, že někomu se zdá, že dokonce slyší lidské mluvení. Rozhlíží se, však člověka neuvidí, a není tudíž divu, že neobvyklý zvuk s přibývajícím šerem, či dokonce za tmy méně srdnaté jedince i vyděsí a přiměje přídát do kroku, neřku-li k úprku.

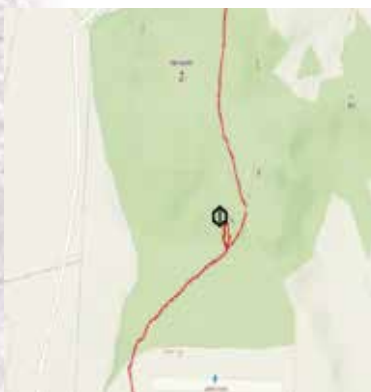
Toto místo je vyznačeno na snímcích map bodem č. 1 a právě tam popisované zvuky vznikají. Jejich příčinou je lesní kuriozita – dva srostlé stromy nacházející se jen osm kroků severně od cesty, kterým již mnoho let místní říkají „milenci“. Místo samo bylo léta zakryto stromovým náletem natolik, že pátrání po příčině vyžadovalo sejít z cesty do porostu, místo prozkoumat a „milence“ objevit. Dnes po zmíněné kalamitě je toto místo již lehce přístupné a lze pořídit i fotografie.

Milenecký, jaksi heterosexuální pár dvou stromů tvoří bříza bělokorá, představující jeho ženskou polovinu, a hned vedle rostoucí buk lesní pak představuje polovinu mužskou. Mnohem rychleji rostoucí bříza se přiklonila těsně ke svému partnerovi, opřela se o něj a v průběhu mnoha desetiletí společného růstu se mu za přispění větru „zadřela pod kůži“. Sama dřeva měkkého tak při větru odírala kůru buku a kupodivu vydřela i jeho mnohem tvrdší dřevu jádra. Způsobila mu tak hluboké poranění kolem tří metrů na výšku. Buk se snaží ránu zacetlit, léta tvoří hojivá pletiva a vytvořil tak po jejím okraji mohutný zával. Zahledíme-li se na oba stromy, zdá se, jako by buk svým závalem ještě více milenku přivinul do objetí. Nikdy ránu nezahojí, neboť vítr mu to nedovolí, a zvuky na tomto místě se budou ozývat další desetiletí a neznalého pocestného budou děsit a urychlovat dřívější dosažení jeho cíle.

Nevíme, od kdy a za přispění koho tato kuriozita v Okrouhlíku vznikla, paměť o tom se nedochovala, ale přispění lidské ruky je velice pravděpodobné. Již proto, že v počátku růstu obou stromů v tomto hospodářském lese pěstovaném s cílem těžby kvalitního dřeva nebyla anomálie odstraněna, ale naopak ochraňována až do současnosti. Snad kdysi přispěla ruka samotného majitele, či někoho z okruhu osob mu blízkých.

Proto patří poděkování všem těm, kteří na hospodaření v tomto lese a ochraně „milenců“ měli podíl, všem těm dávným i současným a snad tomu bude tak i v budoucnosti, bude-li jaká. Oběma dendromilencům pak přeji mnoho dalších desetiletí společného života a spokojené dožití.

Josef J. L. Špür, foto: autor

Vojtíškoví

24. října 2022 si připomínáme smutné 80. výročí události, kdy byla v Mauthausenu popravena místní rodina Vojtíšková a tiskařský dělník Jaroslav Trojánek. spolu s dalšími 1357 Čechy. Další tisíce vlastenců zahynuly v koncentračních táborech, jako msta za atentát na říšského zastupujícího protektora Reinharda Heydricha. Čest jejich památce.

Bělohradské mažoretky byly opět ozdobou světového šampionátu

Ve dnech 25. – 26. 8. 2022 probíhal v Praze IX. ročník „World Championship Majorettes Sport“ a 27. 8. 2022 III. ročník „World Majorettes Cup“. Po covidových letech se náš mažoretkový svět vrátil opět do normálu a mohly jsme se těšit na reprezentaci na znovu soupeřkami plně obsazeném mistrovství.

Cesta k účasti na našich vrcholných závodech nebyla letos vůbec jednoduchá. Naše trenérka nám totiž oznámila, že bude opět maminkou. Období tréninků, kvalifikační kola a Mistrovství ČR jsme zvládly ještě společně, ale letní soustředění a účast právě na MS v Praze byly už jenom na nás. Obavy v týmu, jak to všechno samy zvládneme, byly opravdu velké, ale nakonec se vše v dobré obrátilo a nás všechny to po dlouhé době hodně stmelilo. Vytratily se hádky a nastalo období velkého přátelství a dobré spolupráce, což ve sportu není vždy samozřejmostí. Nejenže jsme prožily to nejlepší soustředění za poslední roky, ještě jsme přivítaly na světě naši malou budoucí mažoretku Amálku a trešničkou na dortu bylo dosažení několika titulů na MS. Naši trenérku Annu Bergerovou jsme dojaly k slzám obhajobou obou zlatých titulů ve velkých formacích s náčinním pom pom i baton a my tři holky z Lázní Bělohradu jsme se ještě podílely na získání mnoha dalších titulů z mini formací.

Co k tomu dodat? Makaly jsme, nevzdaly jsme se a přesvědčily se o tom, že nic není nemožné a společně zvládneme hodně!

WORLD CHAMPIONSHIP MAJORETTES SPORT

VALÉRIE KORDÍKOVÁ

solo baton	2. místo
solo pom	4. místo
duo baton	4. místo
duo mix	1. místo
duo pom pom	4. místo
mini baton	2. místo
mini pom pom	2. místo
mini mix	1. místo
velká formace baton	1. místo
velká formace pom pom	1. místo

NORA KORDÍKOVÁ

solo baton	2. místo
solo pom	2. místo
duo baton	4. místo
duo mix	1. místo
duo pom pom	4. místo
mini baton	2. místo
mini pom pom	2. místo
mini mix	1. místo
velká formace baton	1. místo
velká formace pom pom	1. místo

ANNA BLÍMOVÁ

duo pom pom	7. místo
mini pom pom	2. místo
velká formace baton	1. místo
velká formace pom pom	1. místo

WORLD MAJORETTES CUP

ANNA BLÍMOVÁ

solo pom pom	2. místo

Jan Vojtíšek st.

Božena Vojtíšková st.

Jan Vojtíšek ml.

Kristína Vojtíšková,
choť Jendy

Adolf Vojtíšek

Božena Vojtíšková

Jaroslav Trojánek,
zaměstnanec tiskárny

Jana Vojtíšková
jako jediná přežila

Valérie a Nora Kordíkovy, Anna Blimová, foto: Jan Vacek

O BONSAJÍCH TOHO VÍM PRA-MÁLO, SKORO NIC, PROTO JSEM OTEVŘEL POČÍTAČOVOU WIKIPE-DII:

BONSAJ JE STARÉ UMĚNÍ MI-NIATURIZACE STROMŮ A JEJICH PĚSTOVÁNÍ V MISKÁCH. BON ZNAMENÁ MISKA A SAI STROM, TĚŽ SÁZET. BONSAJ V SOBĚ ZA-HRNUJE PRVKY PĚSTITELSKÉ I UMĚLECKÉ. PRVNÍ BONSAJOVÝ KLUB V ČECHÁCH BONSAI KLUB PRAHA BYL ZALOŽEN V ROCE 1980.

U NÁS V BĚLOHRADĚ PĚSTU-JE BONSAJE, ALIAS NÁDHERNÉ STROMEČKY, SKORO 40 LET JA-ROMÍR TAUCHMAN (66).

SMĚLE SE DÁ TVRDIT, ŽE ON JE MÍSTNÍ BONSAJOVÝ KRÁL.

Bonsajový král

Jaromíre, jaké bylo tvoje povolání a odkud pocházíš?

Jsem Mlázovičák a posledních dvacet let jsem brousil v Náradí nástroje s pány Maškem, Tulkou a Jórem. Tuhle profesi jsem zdědil po tátovi, který celý život brousil nástroje v Regule.

Více než pěstitele bonsajů tě znám coby vášnivého turistu.

Chodím do dvaceti kiláků v okolí Bělohradu – Zvičina, Stará Paka, Kamenice a Hořice – při-bližně v tomto okruhu. Zkrátka poznávám kraj.

Pojďme k bonsajům. Jaké byly tvoje začátky?

Po dvou letech chopení jsem objevil v Brtvi u Míry Valterovyho svoje první bonsaje a začal jsem je v lese hledat. Ty se hledají jako houby a taky jsem si zpočátku první kousky koupil. Jedno-duše: turistika, bonsaje a houby se u mě prolínaly a prolínají dodnes.

Věnuje se bonsajům i někdo další v našem městě?

Myslím, že něco málo má Vláďa Šafránek. Může mít i někdo dalších pár kousků, ale nevím o něm.

Kolik denního času je třeba věnovat stromečkům?

Mám kolem 40 bonsajů. Navečír je třeba zalít, což zabere tak půlhodinku. No a pak musím bonsaje umělecky upravovat, je to jako s malováním obrazů...

Jaké styly bonsajů děláš a co pokojové druhy?

Snažím se dělat solitérní bonsaje. Povolena je výška 120 centimetrů, aby se kus podobal staré-mu stromu. Je přes 30 stylů. Pokojové bonsaje nedělám, jsou choulostivý, pěstují se ve sklenicích, a když se přenesou do baráku, tak začínají brzo chřadnout. Nejlepší z pokojovek je myrta.

Jaromíre, kterým bonsajům fandíš? Které patří mezi „ty tvoje“?

Můj nejoblíbenější bonsaj je naše borovice, když je dobře udělaná. Pěstuji i pasekovou borovi-ci, krásně se tvaruje i hruška a buk.

Jezdíš na výstavy? A pomáhají ti členové rodiny?

Na výstavy nejedím, jsou moc daleko od Bělohradu. Pomocníci bohužel chybí, proto pomaličku bonsaje pro vážné zájemce rozprodávám.

***Od bonsajů k turistice. Jaká je trasa Jaromíra Tau-
chmana?***

Bělohrad, Bělá, ze Stupný nahoru k Borovnici, odtud po krásných vrškách, kolem hájků k pramenu Javorky, kde dala ceduli První pardoubská pivní perut' a kde ale nic neteče... Pak Vidonice, Kalský mlejn, Kal, Bukovina a Hůrou hajdy domů – 24 kilometrů. Už tuhle trasu nechodím, šel bych pouze jako doprovod.

Dnes dělám klasiku – Byšičky, Hluboký, Mlaka, Palírna a zase Hůra, Bělohrad. Něco přes deset kiláků.

Tvoje oblečení je klasické, inspirativní.

Chodím v lesním, outdoorovém. Základem jsou ale kvalitní boty. Holínky Dunlop nebo turistické Grisporty.

***Jaromíre, podrobně poznáváš kraj. Kde je tvoje to
turistické nej místo?***

Ano. Pochůzky jsou hlavně poznání. Většinou se vše lepší, kromě naší dlouho neudržované Bažantnice. Nejkrásnější je okolí Bělohradu. Hořice mají Chlum a pak nic, Jičín je od předlidného Prachova daleko, Paka – to je samý kopec.

Teď se ale nejvíc těším na houby. Můj podzim patří houbám.

Eduard Čeliš, foto: Václav Lejdar, autor

LADISLAV JEZBERA

SOCHAŘ, VÝTVARNÍK

Motto: To, co těší, co prospívá, to, co slouží ke cti, to, co jsem

NENÁPADNÝ DOMEK U SILNICE V OBCI HŘÍDELEC, BÝVALÝ HOSTINEC. V JEDNÉ JEHO ČÁSTI VZNIKL MODERNÍ OBYTNÝ PROSTOR NAVAZUJÍCÍ NA OKOLNÍ PŘÍRODU. PŘES ZAJÍMAVÉ ŘEŠENÁ OKNA JSME OBKLOPENI ZELENÝM VĚTVOVÝM STLETÝCH STROMŮ S NÁDHERNÝM VÝHLEDEM DO KRAJINY SAHAJÍCÍM AŽ KE VZDÁLENÝM CHLUMŮM. ZDE ŽIJE RODINA JEZBEROVA: MANŽELÉ LADISLAV A MICHAELA, DCERA MAGDALENA A SYN PŘEMYSL.

Pane Jezbero, byla vám dána do vínku schopnost výtvarně se projevat už v dětství, nebo jste k tomu dozrál až časem?

I když schopnost tvořit patří k určité přirozenosti člověka již od dětství, cesta k samostatné tvorbě byla u mne pozvolná. Dětství jsem prožil tady v Hřídenci, zájem o výtvarné umění vznikl pozvolnou fascinací.

Po ukončení bělohorské základní školy jsem byl přijat na sochařskou školu v Hořicích, kde jsem maturoval v roce 1995. Ve studiu jsem pokračoval v Brně na Fakultě výtvarného umění v ateliéru profesora Vladimíra Preclíka, a zejména u profesora Jana Ambrůze. Právě profesor Ambrůz mně umožnil vydat se vlastním směrem a byl mi nápomocný v hledání cest k jeho realizaci. Ateliér byl zaměřen na

sochu – prostor – instalaci. Byl jsem studiem nadšený a již po absolvování 2. ročníku jsem zorganizoval sochařské sympozium v Černíně na bývalé pštosí farmě. Brno mi bylo osudným také v osobním životě, ve 2. ročníku jsem se seznámil se svou budoucí ženou Michaelou, která studovala na stejné fakultě figurální malbu u profesora Jiřího Načeradského, jednoho z nejvýznamnějších českých figurativních malířů druhé poloviny 20. století.

Používáte netradiční materiály, vkládáte chemické procesy do umění, je to pro vás cesta za dobrodružstvím a za novými objevy v sochařství?

Ano, je to cesta za dobrodružstvím, ale hlavně reflexe toho, v čem se nacházím. Tento směr vznikl v 60. letech v USA, pak v Itálii a postupně se rozšířil do celého světa. Autoři si uvědomili přirozenou existenci člověka a ekologický kontext sepětí s přírodou. V USA to byla zejména indiánská kultura, která nové směry v kultuře ovlivnila, a nemuselo to být jen v sochařství. Člověk je součástí přírody, žije v ní, ale nemůže s ní manipulovat a nakládat podle vlastních představ. Každý den nás okolnosti nutí hledat rovnováhu mezi našimi potřebami a touhami a zájmy ostatních. Neovládnutí vlastního ega může vést ke katastrofálním následkům.

Říká se, že Novopacko je tou nejvhodnější lokalitou pro sochařství. Je zde stále dostatek zdrojů?

V přírodě zdroje jsou, ale nejsou nevyčerpatelné. Hořicko, okolí Dvora Králové nad Labem, Nová Paka, tam zdroje jsou. Nejlepší pískovec pro sochařství pochází z Podhorního Újezdu, ale lomů ubývá. V České republice se řada přírodních zdrojů kamene vytěžila nebo se stala nerentabilní. V současné době se kámen pro sochařské účely těží ve velmi malém množství.

Vyučujete na sochařské škole v Hořicích. Je o nové směry v tomto oboru mezi studenty zájem? Začíná se tradiční výukou?

Začíná se opravdu tradičním způsobem, kresbou, modelací, základním opracováním kamene a řešením návrhů podle vlastních představ. Postupně se přidávají náročnější zadání a studie podle klasických předloh. Provádějí

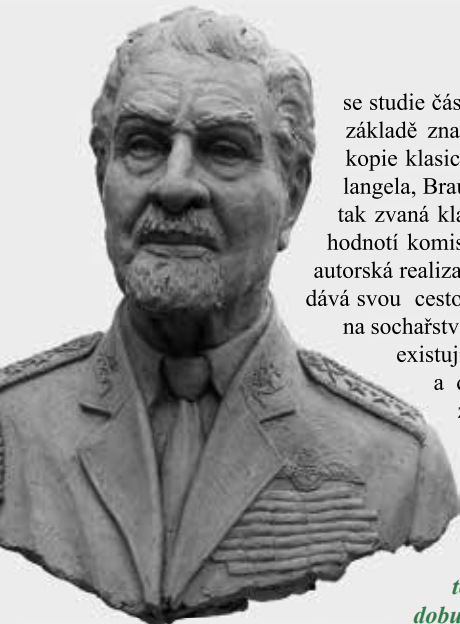
Věra Ferbasová, bronz 2017

Pohled do výstavy EGO
Galerie moderního umění 2022

Pohled do výstavy EGO
Galerie moderního umění 2022

František Fajtl model v hlině 2020

se studie části těla podle pozorování, později na základě znalostí z anatomie. Realizují se také kopie klasických děl slavných autorů – Michelangela, Brauna a jiných. Každé pololetí uzavírá tak zvaná klauzurní práce na dané téma, kterou hodnotí komise. Závěr studia představuje vlastní autorská realizace v kameni. A pak už se každý vydává svou cestou. Hořická škola se nezaměřuje jen na sochařství, v současné době kromě sochařství existují obory restaurátorství, užitá malba a dva obory zaměřené na technické zpracování kamene.

Tradiční figurální sochařství nebude asi nikdy na okraji zájmu výtvarníků, veřejnosti ani studentů. Jak rozumět dílům, která jsou jen náznakem toho, co v reálu mělo konkrétní podobu?

Dnešní pojetí klasické sochy ve smyslu figury nemusí vždy odpovídat správnému anatomickému znázornění. V tom je svoboda umělce, že vyjadřuje víc, než poskytuje první pohled. Do výrazu sochy dokáže vložit to, co chce u osobnosti, kterou znázorňuje, vystihnout.

Pane Jezbero, kromě pedagogické činnosti na sochařské škole v Hořicích se zabýváte vlastní tvorbou, která se liší původem a druhem materiálů, používáte chemické a průmyslové látky a tekutiny, využíváte jejich vlastností, reakcí a mění se konzistence. Při setkání s vašimi díly může divák zapojit nejen zrak, ale i čich a hmat.

V posledních letech instalují především přehlídky ve veřejném prostoru, kde do tradičního prostředí instalují prvky z „nesochařských“ materiálů, jako je plexisklo, molitan, vyjetý motorový olej, mýdlo či polystyren. Ve své práci používám i organické materiály, jako je ovoce s chemickou reakcí. Například kyselina citronová naleptává mramor. Na svoji tvorbu také aplikuji matematiku a geometrii. Možností je mnoho.

Velmi si vážím počínu města Litomyšle, které v rámci přehlídky Smetanova výtvarná Litomyšl zakoupilo mou práci nazvanou „Korona česká“ a trvale ji umístilo v prostorách zámku. Toto dílo vzniklo jako

Korona česká, Smetanova výtvarná Litomyšl 2020

reakce na zoufalé počáteční řešení koronavirové krize u nás a na lhostejnost a neochotu pomáhat nejvíce postiženým zemím. Pokládám jsem to za naprostou krizi hodnot.

Pane Jezbero, co vás těší nebo na co se vy těšíte?

Těší mě především práce se studenty, jejich zájem o studium. Rozumíme si, věřím jim a oni věří mně.

A na co se těším v nejbližší době? S rodinou rádi vyjždíme do světa za kulturou. Tentokrát to bude do italských Benátek na Bienále výtvarného umění. Je to přehlídka tvorby výtvarníků z celého světa, která se traduje i v ČR od 30. let minulého století. Díla jsou umístěna v národních pavilonech, vybraná témata jsou kurátory umístěna po celých Benátkách. Bienále je největší přehlídkou současného umění na světě. Je to takové setkávání výtvarníků nad díly, kterými prezentují současné názorové proudy v současném umění.

Pane Jezbero, přeji vám i vaši rodině mnoho krásných zážitků nejen v Itálii, ale i v běžném pracovním i soukromém životě. Děkuji za rozhovor.

Hana Friedrichová, foto: archiv Ladislava Jezbery, Hana Martinková

Ladislav Jezbera s manželkou

T. G. M. bronz, Louny 2018

T.G. MASARYK

PROFESE A ŘEMESLA V ZRCADLE ČASU

Hasiči

Za položení základních kamenů vzniku hasičských sborů je považován jakýsi hasičský sbor již ve starověkém Římě skládající se z několika stovek otroků.

I když první placený hasičský sbor byl na českém území založen už v roce 1853 v Praze, odpovědnost za likvidaci požáru stále ležela na dobrovolných hasičských sborech měst a obcí. Starostové obcí v této problematice využívali předpisy prakticky převzaté z Rakouska-Uherska a tyto sbory pak někde posilovali městskými zaměstnanci, kteří zastávali funkce strojníka nebo velitele. V současnosti Hasičský záchranný sbor ČR je jakousi páteří a hlavním koordinátorem integrovaného záchranného systému, který v případě krize povolává k zásahu potřebné záchranné složky.

Stěží však budeme hledat povolání, které je tak úzce propojené s činnostmi v dobrovolných sborech a u široké veřejnosti se těšilo uznání a respektu v takové míře jako to hasičské.

Bělohradské dobrovolné hasiče krátce představuje starosta místního SDH pan **Jiří Čerovský**:

„Rozhodujícím okamžikem pro založení bělohradského sboru dobrovolných hasičů byl požár začátkem září r. 1880. Do té doby stříkačku vlastnilo jen panství a obec měla pouze 15 konví na vodu a 2 trhačí háky. Na první valné hromadě byl zvolen starostou hasičů Václav Malý, jednatelem Jindřich Pižl, velitelem Josef Suck a pokladníkem Antonín Haase. V roce 1924 byla

zakoupena první motorová kombinovaná stříkačka a v říjnu 1928 bylo hasičům poskytnuto zázemí v severní části nové budovy mateřské školy, kde se nacházely i prostory na sušení hadic a tyčila se věž pro výcvik lezců. Po válce v roce 1947 je uspořádána sbírka na koupi nové přenosné stříkačky a začátkem padesátých let je sboru přidělen nákladní automobil KRUPP, který byl svépomocí přestavěn na malý autobus. Konečně byla vyřešena přeprava mužstva a stříkaček, které do této doby tahal koňský záprah. Po téměř čtrnáctiletém budování v roce 1973 předává město hasičům do užívání novou zbrojnicí v Barákově ulici. Postupně dochází k obměně techniky, která vyžaduje i neustálou adaptaci obsluhy na nové technologie.

V současnosti je naše jednotka zařazená do kategorie JPO2, což znamená, že držíme pohotovost a vyjíždíme k zásahům dle potřeby Hasičského záchranného sboru ČR. Celému týmu bělohradských hasičů patří veliké uznání, protože dokážou fungovat na úrovni blížící se profesionálním hasičům.“

Současnou činnost bělohradských dobrovolných hasičů přibližuje jejich velitel pan **Luboš Stárek**:

„Protože převažují technické zásahy, od autonehod a úniku nebezpečných látek až po záchranu osob uváznělých v nebezpečném terénu, potřebujeme mít ve svých řadách odborníky vyškolené v mnoha specializacích. Kolikrát se stává, že při zásahu v Bělohradě jsme na místě první a do příjezdu profesionálních záchranných složek musíme umět poskytnout základní pomoc. Proto díky AED umíme suplovat zdravotní službu a u požárů pak máme dostatečnou zásobu vody díky prvovýjezdové cisterně na 3 m³ a Tatře na 9 m³ vody. I způsoby hašení se vyvíjejí, například existují patrony, které se vkládají přímo do proudnice, a pěna na předmětu ulpí a nestéká. Další nové hasičí postupy určitě přinesou nástup elektromobility a nových technologií.

V prevenci pak je velkým urychlením v nahlášení požáru zavedení požárních hlásičů a čidel napojených na pult ochrany.

Při zásahu nám asi nejvíce ztrpčují práci nevhodně zaparkovaná vozidla, která brání průjezdu na místo zásahu, a nepochopení některých jedinců, kteří svým chováním ztěžují průběh zásahu. Naštěstí takovýchto případů ubývá a v naprosté většině se setkáváme u občanů s pochopením situace.

Snažíme se oslovit mladou generaci a mám radost, že se na soutěžích v silné konkurenci neztratí. Vždyť omlazování kolektivu v takto náročném oboru je nezbytné a to, že někteří z našich řad se vydali na profesionální dráhu a hasičskou službu si vybrali jako své povolání, jen dokazuje, že u nás získali solidní základ.

U Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje slouží na jednotce v Nové Pace slouží Jakub Čerovský a můj syn Jan Stárek tam je strojníkem. V Jičíně pak vykonává hasičskou službu **Ing. Tomáš Petřivý**.“

Posledně jmenovaného jsem požádal o pár postřehů z tohoto oboru pohledem začínajícího profesionála:

„Po elektrotechnické průmyslovce jsem vystudoval civilní nouzové plánování na ČVUT. Výběr vysokoškolského studia do

značné míry ovlivnila moje aktivita v bělohradském sboru dobrovolných hasičů. Nyní jsem třetím rokem v jičinské stanici Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje jako řadový hasič. Pro přijetí musí každý kromě minimálně maturitního vzdělání projít testem fyzické zdatnosti, zvládnout psychologické vyšetření a splnit podmínky zdravotní způsobilosti. Každý výjezdový hasič si během své služby může doplnit vzdělání a specializovat se na určitou odbornost. Například strojníci obsluhují techniku, chemici se starají o tlakové nádoby a měří nebezpečné látky, lezci zasahují ve výškách v nepřístupném terénu a potápěči jsou nasazováni k akcím pod hladinou. V Jičíně sloužíme ve třech směnách a v každé pak zabezpečuje službu třináct hasičů. Sloužíme 24 hodin a dalších 48 hodin máme volno. Dispečink IZS je v Hradci Králové. Na tomto operačním středisku přijímají tísňová volání, vyhodnocují, koho ze zášahových jednotek povolají k případu, a dle povahy zásahu komunikují i s odborníky, které bude nutné do akce přivolat. V Jičíně pak kromě výjezdových hasičů jsou i denní zaměstnanci zajišťující požární prevenci a management stanice.

Dnes již zdaleka hasiči nevyjíždějí jen hasit požáry, ale jsou povoláni k různým záchranným zásahům. Nejvíce výjezdů máme asi k autonehodám, ale v případě ohrožení otevíráme i zamčené prostory, pomáháme lidem uvázným ve výtahu a někdy vyjíždíme i ke kuriózním situacím. Dokonce jsem už sundával ze stromu i kočičku.

Protože v dnešní době je pokrytí zášahových vozidel na celém území opravdu velké, díky centralizovanému záchrannému systému v ČR se dostane každému pomoci do 15–20 min. Myslím, že v porovnání se světem jsme na tom dost dobře.

Technika se neustále vyvíjí a její obměna se daří realizovat i díky štědrým dotacím z EU. Disponujeme cisternami s možností vysokotlakového hašení, které je účinné a spoří velké množství vody. Zdaleka už neplatí, že co nezničil oheň, zničila voda. Velkým ulehčením poslední doby je nasazení nových akumulátorových prostředků pro vyprošťování z automobilů, které nevyžaduje napojení na agregát. Díky mobilitě tohoto zařízení se zkrátila i doba samotného zásahu.

Bezespory se jedná o atraktivní, i když velice náročné povolání. Teprve se ukáže, kolik mladých adeptů dokážou hasiči oslovit a kdo splní náročná vstupní kritéria. O budoucnost hasičského povolání však obavy nemám. Každá nová technologie přináší nejen užitek, ale i nové hrozby. Na hasičích pak je, aby se přizpůsobovali těmto změnám a byli vždy připraveni zasáhnout při záchrane majetků a lidských životů.“

Jaroslav Voves, foto: archiv

BĚLOHRADSKÉ

reflexe
Eduarda Čeliše

BEATLES A ELVIS V BAŽÁRNĚ

Byla studená, deštivá srpnová sobota. V rámci kulturního pořadu Bažantnice ještě žije se na pódiu představily dvě vynikající a naprosto výjimečné kapely – BROUCI BAND a CRAZY DOGS.

První absolutní špička Beatles revivalových skupin. Tihle borci hráli v Royal County Hall v Londýně, prezidentu Havlovi ve Španělském sále a byli předskokany britské skupině Uriah Heep.

Crazy Dogs s první dámou českého rock-and-rollu Markétou Bínovou, která zpívala hity Brendy Lee. Na závěr koncertu Crazy Dogs (Šílených psů) přišel ve tmavých brýlích, v bílém kostýmu s červenou pláštěnkou král Elvis Presley. Český Elvis zakončil vystoupení nesmrtelnou písní Love Me Tender.

Vrátil jsem se do časů svého mládí, opět jsem zažil ten neopakovatelný pocit, kdy jsem z rádia „doloval“ Beatles a Elvise do legendárního magnetáku Sonet duo.

Škoda že v hudebním areálu Bažantnice byla pouhá stovka diváků.

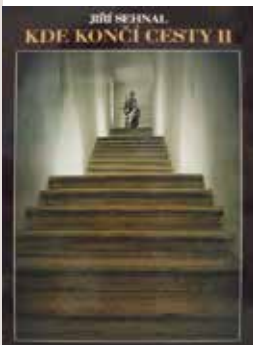
A to lístek byl „za hubičku“, za dvě stovky...

V RADNÍCI BYCH SE KOCHAL

Koncem září jsem se členy redakční rady Bělohradských listů navštívil novou radnici s číslem popisným 635. Koukal jsem jako „puk“ a žasnul nad moderností této budovy na severním konci náměstí. Žádný obyčejný barák, ale doslova exkluzivní Palác s velkým Pě.

Přeji referentům, vedoucím odborů, starostovi(-ce), místostarostovi(-ce), radě, tajemníkovi, zastupitelům, a hlavně občanům tuto radnici, kterou, jak pevně doufám, ocení budoucí generace.

Mám však jeden problém. Nemohl bych v této radnici pracovat. Z prvního patra, a hlavně z patra druhého jsou nádherné výhledy na město, náměstí, přílehlé ulice, Javorku, Hůru i Brtev. Já bych nerefereoval, neúřadoval, nesloužil, nemakal. Já bych dřepěl v pohodlném křesle, točil se ze strany na stranu, kochal se a říkal podle názvu jedné své povídkové knížky: Už tě vidím Bělohrade!

Vážení čtenáři, v této rubrice bychom vás rádi pravidelně upozorňovali na knihy, které máme v knihovně, stojí za povšimnutí a mohly by vás zaujmout...

„*Neplačte, lidé! Hrdinové neumírají.*“ Z divadelní hry Adolfa Hoffmeistersa „Slepčova píšťalka aneb Lidice“ uvedené v New Yorku v r. 1943 v režii Jiřího Voskovce.

Nejvyšší oběť – Poslední lidický farář Josef Štemberka (1869 - 1942) – František Kolouch (KatMedia, s. r. o.). První podrobný životopis o páteru - hrdinovi, rodem z nedaleké Pecky. Truduje se, že jeho maminka byla v příbuzenském vztahu s K. J. Erbenem! Od roku 1909 působil v Lidicích, kde prožil 10. 6. 1942 nejtěžší okamžiky života před popravou se svými farníky a poskytl jim slova útěchy a povzbuzení. Mimořádná kniha...

Kde končí cesty II. – Jiří Sehnal (Design studio). Další knižní novinka z domácích luhů a hájů. Již 21. autogramiáda celkově 11. knihy autora proběhla v červenci v restauraci U Sehnalů a následně srpnová na Knihobraní v zámeckém parku. Autorkou knižního do-slovu je Eva Žočková.

Zašlá chuť morušek – Miloslav Nevrlý (Malvern). Útlá kniha autora legendárních „Karpatských her“, tuláka - poutníka - horala (r. 1933), který prochodil s batohem na zádech snad všechny kouty naší země. Jeho knihy se dodnes čtou přímo v horách i u táborových ohňů. Nově vydané texty jsou vzpomínkou na výpravy do Krkonoš a na Slovensko v dobách, kdy tam nebyli skoro žádní turisté, a vyznáním vznešenosti přírody, klidu, harmonií.

Geniální podnikatel Tomáš Baťa – Antonín Cekota (Nadace T. Bati). Nové vydání knihy, kterou napsal švec o ševci. Autor začínal u Baťů v roce 1915, později působil jako novinář a redaktor. V knize se mimo jiné dočtete, „Jak se státi světovým podnikatelem“ nebo jak Tomáš Baťa st. dodržel svůj zlinský volební slib: „Postaráme se o zrušení všech poplatků zdražujících denní potřeby, mimo poplatku z prodeje alkoholu“... Nepotřebovali bychom právě dnes nejspěšnějšího československého podnikatele k řešení současné ekonomické krize?

Zvládej překážky – Příběh onkologické pacientky – Dana Černá. Knihu nám pro naše čtenáře do knihovny přinesla sama autorka. Podařilo se jí zvládnout náročnou životní situaci nejen díky lékařům, přátelům, ale i díky svému optimismu a aktivnímu postoji. Osobní postřehy a zkušenosti z nelehkého boje doplnila deníkem výprav během léčby. V knize najdete tak i řadu tipů na zajímavé výlety do přírody. Putování za studánkami a následné psaní byly pro paní Černou obrovskou psychickou vzpruhou. „Živote, děkuji za tuto novou šanci!!!“

Písečníci a probuzení krále – Václav Dvořák. Pokračování úspěšné dobrodružné knihy „Písečníci a bludný asteroid“, za kterou liberecký autor obdržel Cenu čtenářů Magnesia Litera 2021. Kniha je opět doprovázena krásnými ilustracemi Jakuba Cenkla. Na obálce knihy je uvedeno, komu je kniha určena: „Pro čtenáře od 9 do 99 a více let!“

Nicky a Věra – Petr Sís (Labyrint/Raketa). Mezinárodně uznávaný autor knih pro děti, ilustrátor a grafik Petr Sís (dnes žijící v New Yorku) převyprávěl skutečný příběh Nicholase Wintona a jeho dětí. Krásná kniha o odvaze a slušnosti je zvláště aktuální pro dnešní dobu. Fascinující příběh, úžasné ilustrace. Pro děti i dospělé...

Přejeme vám inspirativní a pokud možno klidné čtení nejen s těmito knihami. Aktuální informace o provozu knihovny najdete na webových stránkách: <https://knihovnalaznebelohrad.webk.cz/>

Jan Simon, knihovník

Nová kniha

V PŘEDVÁNOČNÍM ČASE VYJDE
ČTVRTÁ POVÍDKOVÁ KNIŽKA
EDUARDA ČELIŠE S NÁZVEM
„JE TADY TEN PARĎAS,
JE TADY TA BAŽÁRNA“

STAVEBNÍ ÚPRAVY MÍSTNÍ KOMUNIKACE A REKONSTRUKCE VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ V ČÁSTI ULICE KARLA MOORA

Dne 23. září 2022 jsme dokončili proces převzetí stavby „Rekonstrukce části ulice Karla Moora“. V podvečerních hodinách bylo odstraněno dopravní značení. Lokalita doznala významných úprav, byla položena nová konstrukce vozovky, včetně asfaltového povrchu, nová dlažba na chodníky i místo pro nádoby na komunální odpad, parkovací stání, byly zřízeny vsakovací objekty, instalováno 10 nových sloupů veřejného osvětlení s LED svítidly, kompletně byla rekonstruována i křižovatka s ulicí Štefaníkova, včetně rozšíření po stávající překopy, provedeny terénní úpravy. Cena realizace je 7.664.679 Kč. Z Ministerstva pro místní rozvoj máme, dle registrace akce, příslibemou dotaci ve výši 2.193.822 Kč. Dílo zhotovila firma COLAS CZ, a. s., které moc děkujeme za velmi dobrou spolupráci. Celou stavbu vnímáme jako velmi povedenou a příkladnou novou ulicí našeho města. Pevně věříme, že se vám dílo líbí a přispěje k dalšímu příjemnému rozvoji našeho města. *(sch, las)*

STAVEBNÍ ÚPRAVA – BRTEV „STARÁ ŠKOLA“ – II. ETAPA

V prvních týdnech měsíce října 2022 bude zahájena II. etapa stavebních úprav objektu „staré školy“ v Brtvi, při které dojde k dokončení spolkové místnosti v přízemí (1. NP) pro potřeby občanů Brtve, zateplení obálky objektu, rekonstrukci střechy, výměně hromosvodu, instalaci topných těles a rozvodů topení aj. Předpokládané náklady rekonstrukce jsou bezmála 8 mil. Kč. Od Královéhradeckého kraje jsme obdrželi dotaci ve výši 1.230.000 Kč. Dokončení II. etapy je naplánováno na květen 2023. *(sch, las)*

ODBORNÉ OŠETŘENÍ 30 STROMŮ VE ČTYŘECH LOKALITÁCH MĚSTA

V poslední dekádě září 2022 realizoval pan René König se svými spolupracovníky odborné ošetření 30 stromů v ulici Nádražní (25), u základní školy (1), na Malém náměstí (2) a v Horní Nové Vsi u sochy sv. Jana Nepomuckého (2). Byly provedeny zdravotní, stabilizační a redukční řezy. Moc děkujeme. Náklady činí 205.700 Kč. *(sch, las)*

MOŽNOST VYUŽITÍ PROSTOR KULTURNÍHO DOMU V LÁNECH Č. P. 60 PRO POŘÁDÁNÍ SPOLEČENSKÉ, KULTURNÍ, SPORTOVNÍ, RODINNÉ AKCE I HOSTINY SPOLEČENSKÝCH, SOUKROMÝCH I JINÝCH AKCÍ

V letech 2016–2020 proběhla rekonstrukce kulturního domu v Lánech č. p. 60. Byly komplexně opraveny všechny vnitřní prostory. Do interiéru byl vyroben nový nábytek, kuchyňská linka, šatna sportovců, zakoupeny židle, stoly, elektrospotřebiče. Objekt má nadále ve výpůjčce místní spolek TJ Sokol Lány, z. s. (předseda Z. Vokrouhlecký, na kterého se bude možné obrátit pro případ zapůjčení prostor). *(sch, las)*

NAŠI HASIČI V HŘENSKU

Vážení spoluobčané, během krátké doby jsem dostal druhý děkovný dopis oceňující práci našich hasičů, tentokrát od ředitele Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje plk. Ing. Romana Vyskočila. Děkuje v něm za spolupráci a mimořádné nasazení našich hasičů při zásahu na požár v národním parku České Švýcarsko.

Z Jednotky sboru dobrovolných hasičů Lázně Bělohrad se likvidace požáru a jeho následků zúčastnili dva členové – Luboš a Jan Stárkovi s využitím nedávno zakoupené čtyřkolky. Dovolte také mně, abych jim poděkoval za pomoc v Českém Švýcarsku. Opět se ukázalo, jak je důležité fungování jednotek sborů dobrovolných hasičů při takové mimořádné události.

Jak píše pan ředitel Vyskočil, těším se, že v budoucnu bude kladen ještě vyšší důraz na zabezpečení činnosti jednotek sborů dobrovolných hasičů.

Ing. Pavel Šubr – starosta

Dne 13. 10. 2022 zemřela ve věku 97 dlouholetá pracovnice v kultuře a nevýčerpatelná studnice historických znalostí o našem městě paní Marie Klůzová.
Čest její památce.

HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR ÚSTECKÉHO KRAJE

Krajské ředitelství
Horova 1340/10
40001 Ústí nad Labem

Vážený pan
Ing. Pavel Šubr
Městský úřad Lázně Bělohrad
náměstí K. V. Raise 35
507 81 Lázně Bělohrad

Ústí nad Labem 9. září 2022

Vážený pane starosto, vážení členové sboru dobrovolných hasičů,

jménem Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje bych Vám tímto rád vyslovil své poděkování za Vaši spolupráci a mimořádné nasazení při zásahu na požár v Národním parku České Švýcarsko.

Likvidace požáru, který dne 24. 7. 2022 zachvátí jeden z nejkrásnějších přírodních celků na našem území a rozšířil se na více než 1000 ha lesů, byla vpravdě složitým úkolem, a to nejen svým rozsahem, ale zejména pak vzhledem ke složitosti a nepřístupnosti terénu. Všichni zúčastnění si sáhli na dno svých sil a společně dosáhli něčeho, co se chvílemi jevilo jako nemožné, požár byl v těch nejsložitějších myslitelných podmínkách dne 12. 8. 2022 úspěšně zlikvidován. Dne 31. 8. 2022 byla následně ukončena také technologická pomoc Národnímu parku České Švýcarsko.

Klimatické změny na naší planetě pravděpodobně budou i nadále směřovat k tomu, že dlouhotrvající suché a teplé počasí bude i v naší zemi běžným jevem a riziko podobných mimořádných událostí v budoucnu vzroste. Věřím, že zásah na požár v Národním parku České Švýcarsko ukázal, že složky integrovaného záchranného systému jsou společně s Armádou České republiky a ostatními zúčastněnými subjekty připraveny efektivně zasáhnout na tento typ mimořádné události a zkušenosti získané při zásahu nám pomohou učinit v budoucnu zásah ještě účinnějším.

Účast a mimořádné nasazení sil a prostředků jednotek sborů dobrovolných hasičů byla pro Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje neocenitelnou pomocí, bez níž by bylo zvládnutí této mimořádné události tohoto rozsahu nemožné. Věřím, že iví podíl jednotek sborů dobrovolných hasičů na likvidaci mimořádné události tohoto rozsahu neprojde bez povšimnutí ani na vládní úrovni a v budoucnu bude kladen vyšší důraz na zabezpečení činnosti jednotek sborů dobrovolných hasičů.

Děkuji Vám za Vaši obětavost a nasazení.

plk. Ing. Roman Vyskočil
výchovní rada
ředitel
HZS Ústeckého kraje

Volejbalové výročí

Na rok 2022 připadá 90. výročí založení volejbalového oddílu v Lázních Bělohradě.

Uspořádat proto společné setkání současných hráčů a trenérů spolu s jejich spoluhráči a kamarády z let minulých byla pro nás jasná volba.

Sešli jsme se v sobotu 3. září, kde jinde než na volejbalových kurtech v Bažantnici. Při organizaci našeho výročí jsme rozeslali, roznosili a rozdali velké množství pozvánek. Někdy bylo opravdu svízelné dopracovat se ke správným kontaktům a omlouváme se, jestli jsme někoho pozvat zapomněli. Nevěděli jsme, s jakou odezvou se naše snaha setká, ale nakonec jsme byli příjemně překvapeni.

V dopoledním programu jsme uspořádali pro naše nejmenší hráče tréninkový turnaj v barevném minivolejbale. První hosté se začali scházet kolem jedenácté hodiny, a děti tak měly příležitost předvést se a všem ukázat, co se zatím stihly naučit.

Mezi prvními dorazil šedovlasý pán, který se skromně posadil a pozoroval okolní dění. To byl pan Lorenc, který hrál v Bělohradě v 80. letech za družstvo mužů a posléze i trénoval nově vzniklé družstvo žen. Pak začali přicházet další hosté, pan Vaněk, pan Freund, pan Horáček, paní Suchardová, pan Dvořáková, paní D. Špicarová, paní Kalenská, manželé Bordeovi s dcerou Danou. Rázem bylo na co vzpomínat, kolem hřiště se nesla skvělá atmosféra a některá setkání po tak dlouhých letech byla opravdu dojemná.

Počet hostů se začal rychle rozrůstat a určitě mi ti mladší prominou, že je dál nebudu jmenovat. Postupně se scházeli hráči i hráčky, kteří se nejenom přišli podívat, ale i ti, kteří se chtěli aktivně zapojit do hry. A to nejenom na antukových kurtech, ale i na beachvolejbale.

Mezitím se na hřišti dohrál turnaj v barevném volejbale a na kurty se dostal tým kadetek a juniorek spolu se staršími žáky. Stihli sehrát pouze jeden set a vše se již muselo připravovat

k oficiálnímu zahájení na 14. hodinu. Se zahajovacím proslovem vystoupil předseda oddílu O. Flégl společně s místopředsedou J. Schovánkem, přivítal všechny účastníky a poděkoval jim za to, že neváhali přijít a podpořit svůj volejbalový oddíl. Se svým proslovem vystoupil také starosta města pan Šubr, který vyzdvihl práci všech volejbalových trenérů a činovníků a zároveň vyjádřil naději na přestavbu volejbalového zázemí, které je plánováno na příští rok. Poté dostal slovo předseda krajského volejbalového svazu pan Nidrlé. Ten zavzpomínal na svá hráčská léta, kdy pravidelně v dresu Dřevěnice nastupoval proti Bělohadu, nebo na zápasy, na které dohlížel z pozice rozhodčího.

Po oficiálních proslovech se dostalo na uvítací přípitek a poté i na hromadné fotografování.

Nebylo jednoduché všechny účastníky dostat do jednoho záběru, ale nakonec se to paní fotografce povedlo. Po vyčerpání oficiálního programu setkání se na obou kurtech mohla rozjet volná hra, kdy proti sobě nastupovaly různé generace hráčů a hráček. Za pozornost určitě stojí, že se povedlo sestavit naše bývalá družstva žen „A“ a „B“.

Sestavy nebyly samozřejmě úplně totožné, ale herní náboj byl i po těch letech patrný. Pak se sestavy různě promíchávaly a obdiv si zasloužil třeba Ivan Horáček, který se nechal přemluvit a ve svých 75 letech, v obdivuhodné kondici se bez problémů zapojil do hry. Bylo velmi příjemné sledovat mladé, starší i nejstarší hráče, jak si na hřišti rozumí, že nezáleží na někdy opravdu až propastných generačních rozdílech a jak je volejbal velmi společenská hra.

Celý den nás provázelo neskutečně hezké počasí, nevyskytl se žádný organizační problém. Bělohradští hasiči skvěle zajistili občerstvení. Určitě nebudu mluvit jen za sebe, když řeknu, že jsme si ten „náš“ volejbalový den moc užili a nikomu se nechtělo odcházet. Poslední perličkou byla diskotéka, kterou si pro nás při-

pravil DJ Schejbal, také velký příznivec volejbalu. Ze zprvu podbarvovací hudby se během večerního stmívání stala nefalšovaná párty se světelnými efekty. Tak jak se všichni během dne proháněli na kurtech, tak se začali bavit u dobré muziky a jen s údivem jsme hleděli na Ivana, s jakým elánem se pustil do tance a jak to dokázal rozbalit nejenom na kurtu.

Tady bych chtěl poděkovat všem zúčastněným, všem generacím hráčů a trenérů bělohradského volejbalu, že na nás nezapomněli a že se přišli podívat na oddílovou současnost. Protože bez nich by náš oddíl nemohl dnes existovat, a že se každý svým dílem přičinil o zdárný rozvoj volejbalu v Bělohradě. Jen je nám moc líto, že už mezi námi mnozí nejsou, a jen si tak představujeme, jak by se jim to dnes asi líbilo.

Jiří Schovánek, foto: Alena Fléglová

Velké poděkování patří také všem organizátorům celé akce.

Za organizační výbor a kronikáře:

Ondřej Flégl, Jiří Schovánek, Martin Poner, Jana Schovánková, Irena Sedláčková, Renata Baliharová, Jana Kluzová, Kateřina Holubová, Nikola Šecová

VZPOMÍNKY SE VRACEJÍ

V malebném podhorském městečku Lázně Bělohrad jsem prožil nejkrásnějších 30 let svého života. Zatím se nepředstavím a doufám, že ti starší mě poznají, pokud tyto řádky dočtou až do konce.

Do Bělohradu jsem přišel za zaměstnáním v roce 1968. Mým oborem byla stavařina a zdejší učiliště hledalo učitele odborných předmětů pro obor zedník. To se ještě učilo na zámku a ředitelem byl ing. Karel Pumr, jeden ze tří mužů, kteří pro mě velmi mnoho znamenali. Další dva byli Vláďa Rejchrt, který mě zlákal do fotokroužku, a Standa Kunc, tehdejší duše zdejšího volejbalu. Tak jsem začal hrát za muže, a proto na to teď rád vzpomínám. Asi v roce 1970 mi Standa nabídl, abych založil a začal trénovat dívčí družstvo.

Když jsem se doslechl, že bělohradský volejbal dne 3. září oslaví 90 let svého trvání, okamžitě jsem se rozhodl, že při tom musím být. Hlavně abych se potkal se svými spoluhráči a tehdejšími svěřenkyněmi.

V mysli jsem vzpomínal na jejich jména a přál jsem si, aby přišly všechny, hlavně Jana, Inka, Marcela, Vladka, Hanka, Marie, Alena a tak dále.

A tak tu sobotu přicházím ke sportovnímu areálu a nestačím kulit oči. Vše je zde jiné, bývalé šatny dostaly patro, nová hřiště a další stavby. Oficiální zahájení ještě nebylo, proto jsem si sedl mezi čekající návštěvníky. Hledám nějaké známé tváře, ale nic, nikoho nepoznávám. Pomalu si začínám zoufat, když přicházejí dvě dámy, a já si říkám, je to Jana Beránková s Inkou Štěrbovou, nebo ne? Dámy se začaly bavit se známými, já si nejsem vůbec jist. Vtom ke mně přistoupí nějaký muž s hrstí fotografií a ptá se: „Prosím vás, nejste to náhodou vy, tady vpravo dole?“ „To asi bude nějaký omyl, ten mladík je přece hubený, a podívejte se na moji figuru.“ Ale nezbylo mi než se přiznat a říci nahlas svoje jméno. V tom okamžiku ke mně přibíhají ty dvě dámy a hlasitě volají „ahoj Jardo“ a líbají mě na tváři. Opravdu jsou to Jana a Inka.

To mi poprvé skoro vytryskly slzy. Přicházejí další muži a já opět nikoho nepoznávám. Představujeme se navzájem a povídáme o svých osudech. Při oficiálním krátkém zahájení a vzpomínání si připijíme, potom se jdeme fotit. Všimám si mladých dívek ve sportovních dresech, zřejmě budoucích volejbalistek. Mám radost, že je jich tolik a že budoucnost ženského volejbalu je zde v dobrých rukou.

A pak už zábava plyne u jednotlivých stolků a je radostná. Bohužel, já už musím odjet. Tak se jdu s Janou a Inkou rozloučit. Překvapí mě však Jana otázkou, zda si vzpomínám na svou tehdejší nejoblíbenější písničku u táboráků, které jsme někdy pořádali. Jana začíná zpívat. „V dáli za horama stojí chajda malá...“ Inka i já se přidáváme. U ostatních stolků se lidé otáčejí a udiveně poslouchají náš zpěv. Já se loučím a odcházím, opět se slzami v očích.

Tak ahoj, Bělohrade, snad se zase někdy setkáme.

Určitě.

J. L., foto: Alena Fléglová

1

Historické fotky
z Lázní Bělohradu

2

60 let házené v roce 1980

3

Léto na Pardoubku v sedmdesátých letech
minulého století

5

Letecká

4

Hořeňák na nádvoří zámku v roce 1985

Nákupní středisko při otevření v roce 1980

6

Lékárna

7

Náměstí v roce 1983

8

Výmalba v Lázeňském hotelu 1979

9

Silnice na Milešín 1983

10

Pitná kúra v Bažantnici 1958

ISSN 2533-8005

9 772533 800006